

VOOR ZONSOPGANG

(BEFORE DAWN)

Toneelstuk

door

TERENCE RATTIGAN

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOOR ZONSOPGANG - BEFORE DAWN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TERENCE RATTIGAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Baron Scarpia - man

Lakei - man

Kapitein Schiarrone - man

(Diva) Tosca - vrouw

Tijd: de vroege ochtend van de zeventiende juni, in het jaar 1800

Plaats: Rome

DECOR:

Een kamer in Kasteel Sant'Angelo. Een deur rechts is zichtbaar. Enkele traptreden leiden naar de slaapkamer achter deze deur. Een andere deur links is niet zichtbaar, maar wel hoorbaar, omdat deze iedere keer weer open gaat met veel lawaai van zware sloten en rammelende kettingen. Achterin bevindt zich een raam. Het enige meubilair bestaat uit een bureau, (links) een sofa en wat leunstoelen her en der geplaatst. In een hoek een bidstoel, met een beeltenis van de Heilige Maagd, verlicht door een lamp.

Het meest prominent aanwezig is een eettafel, met een tafelkleed, waarop een koude maaltijd, met twee of drie flessen wijn.

Een man zit aan tafel en wordt bediend door een lakei. De tafel en het bureau baden in kaarslicht, maar afgezien van deze twee lichtplekken, is de kamer donker en sinister. Kortom, het verbaast ons niets dat de aankleding ons enigszins doet denken aan het vierde bedrijf uit Sardou's Tosca, (of het tweede bedrijf uit de opera met dezelfde naam) want het heerschap aan de eettafel is niemand minder dan Baron Scarpia, hoofd van de politie in Napels, wiens troepen het Franse revolutionaire leger hebben verdreven, en de (van korte duur zijnde) Romeinse republiek een kopje kleiner hebben gemaakt. De troepen hebben nu Rome bezet, in afwachting van de komst van de nieuwe Paus Pius VII, kortgeleden gekozen in het door Oostenrijk bezette Venetië. Baron Scarpia staat bekend als een grote schurk, het prototype van alle negentiende eeuwse rokkenjagende corruptelingen die er nog zouden volgen. Hij wordt bediend door een lakei in livrei.

Scarpia: Hoe laat is het? *(zelfs als hij spreekt horen we een donderende echo van metaal op metaal. De kamer moet zich wel heel dicht bij de klokkentoren bevinden, als hij al niet ingebouwd is in de klokkentoren. Er klinken twee luide slagen met veel echo-effect voor de lakei zichzelf verstaanbaar kan maken)*

Lakei: Twee uur, Excellentie.

Scarpia: *(humeurig)* Ja, nu weet ik het ook wel. Zet dat raam eens open. Ik stik hier zowat. *(de lakei zet het raam open. We horen de andere kerkklokken van Rome ook slaan, meer in de verte. Kwaad)* En nou ruik ik de riolen ook nog... *(de lakei wil het raam weer sluiten)* Nee. *(de lakei laat het raam open staan. Scarpia eet zijn bord leeg en neemt een slok wijn, gevolgd door wat snuiftabak)* Wat een verschrikkelijke woonruimte! Als zijne Siciliaanse Majesteit ook maar enige wetenschap had van de omstandigheden, waarin ik mij voor hem afbeul....

Lakei: Zou hij u op zijn minst tot Hertog benoemen, Excellentie.

Scarpia: Hertog Di Scarpia? Dat klinkt niet goed. Baron is veel angstaanjagender; en in mijn vakgebied ben je ofwel angstaanjagend ofwel je bent niets.

Lakei: Zijne Excellentie is niet niets.

Scarpia: Dank je, Giuseppe. Nee, ik streef niet naar een Hertogdom. Ik streef naar meer geld. *(een harde klopp op de onzichtbare, ijzeren deur. Scarpia maakt een gebaar naar de lakei om deze te openen. Terwijl hij dat gaat doen, schenkt Scarpia zich een glas wijn in... rood deze keer... uit een andere fles. Veel gerammel en gekletter van sloten en kettingen, en Schiarrone komt binnen. Hij is gekleed in het uniform van een legerkapitein; een snel in de war te brengen jongeman. Hij komt*

buiten adem op) Je mag gaan, Giuseppe. (*Giuseppe maakt een diepe buiging en vertrekt. Gerammel bij ijzeren deur*)

Schiarrone: Ik heb de wacht over de hele stad verdubbeld, Excellentie, en het hele garnizoen is op alles voorbereid.

Scarpia: (*nijpt aan zijn wijn*) Ik vraag me af of dat wel nodig was. Alles lijkt volkomen rustig.

Schiarrone: Alles is niet altijd wat het lijkt, Excellentie.

Scarpia: (*bekijkt hem afkeurend*) Dat is waar. Maar al te waar. Vertel eens, Schiarrone, hoe ben jij op zo'n jonge leeftijd al Kapitein geworden?

Schiarrone: Het lot was mij gunstig gezind, Excellentie.

Scarpia: En volgens mij niet alleen het lot.

Schiarrone: Vindt uwe Excellentie het leuk om mijn contacten met de aristocratie te bespotten?

Scarpia: Oh, nee. Ik drijf nooit de spot met goede contacten, aristocratisch of volks. Denk jij dat de stad op het punt staat het slachtoffer te worden van een revolutie?

Schiarrone: Als het nieuws van de strijd in het noorden de mensen bereikt...

Scarpia: Het nieuws zal ze pas na twee dagen bereiken... en dan alleen nog in de vorm waarin ik het giet.

Schiarrone: Zelfs de vaardigheden van uwe Excellentie om de vreselijkste rampen te doen klinken als triomfen, kunnen het feit niet verdoezelen dat er niets meer tussen Bonaparte en Rome staat...

Scarpia: Tweehonderd troepen is niet niks, Schiarrone.

Schiarrone: Ik heb het niet over de strijdkrachten. De overgave van generaal Melas in Marengo...

Scarpia: Bedoel je dat er geen Oostenrijkse legers zijn? Maar hoe zit het dan met je eigen ervaren, Napolitaanse strijdkrachten?

Schiarrone: Excellentie, ik ben een groot bewonderaar van onze mannen uit het zuiden, en niemand is meer overtuigd dan ik van de Napolitaanse en Siciliaanse vechtlust... een eenvoudige man uit Rome...

Scarpia: Maar je hebt niet het idee dat die vechtlust ons ver zal brengen?

Schiarrone: Vergeef me, Excellentie.

Scarpia: Er valt niets te vergeven. Ik zei dat onze legers ervaren waren. Ik zei er niet bij waarin ze dan wel ervaren waren. Tot nu toe is er in deze oorlog alleen maar geplunderd, verkracht en gedeserteerd.

Schiarrone: (*hulpeloos*) Dus wat houdt Napoleon dan nog tegen om Rome in te nemen?

Scarpia: Laten we op God vertrouwen. Ik neem toch aan dat je in hem gelooft, jij als Kardinaalszoon.

Schiarrone: (*geschokt*) Excellentie! Oh, Excellentie!

Scarpia: Oh, neem me niet kwalijk! Het spijt me. Neefje, natuurlijk. Maar hij behandelt je toch als een zoon? (*Schiarrone knikt*) Nou, dan moet je zorgen dat je... oom de komende dagen maar hele krachtige missen opdraagt. (*rustig schenkt hij nog een glas in, waarna hij de fles aan Schiarrone aanbiedt. Schiarrone schudt zijn hoofd*) Wat betreft die aristocratische contacten waar je zo over opschept, hoe is het je gelukt aan de guillotine te ontsnappen in onze ter ziele gegane Romeinse Republiek?

Schiarrone: Dat is een lang verhaal.

Scarpia: Vertel maar.

Schiarrone: Mijn moeder, die danseres was, kende de President van het Revolutionaire Tribunaal...

Scarpia: Maar dat is een heel kort verhaal.

Schiarrone: Er valt nog veel meer te vertellen...

Scarpia: Toch niet zoveel, huh? Contacten met zowel de aristocratie als met het volk... Nou, je bent in ieder geval goed bewapend tegen elke mogelijke ommezwaaai in deze roerige tijden... behalve dan misschien als we worden aangevallen door de Amerikanen. Uitstekende wijn. (*staat op van tafel*) Maar goed, hoe is het met onze gevangene? Bereidt hij zich al voor op zijn laatste aardse momenten?

Schiarrone: Hij is met de broeders in de kapel. Maar hij heeft de heilige mannen erg van streek gemaakt, door te weigeren hun Orde te erkennen, door het recht te weigeren van Zijne Siciliaanse Majesteit hem te laten terechtstellen zonder proces vooraf. Hij beweert dat hij geen misdaad heeft begaan tegen de mensen in Rome, maar alleen tegen hun onderdrukkers. Het zal niet lang meer duren, zegt hij, dat de idealen van Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap... (*hij zwijgt door een handgebaar van Scarpia*)

Scarpia: Ja, ja... Nou, broederschap komt hij op het moment niet tekort, dacht ik, vrijheid is ook voor hem op komst, en in de dood zijn we allemaal gelijk. (*hij grinnikt gemeen*) Zeg eens, was hij erg verbaasd dat we zijn plannen zo goed doorzien hadden?

Schiarrone: Ja, Excellentie. Daar is hij heel eerlijk over. Hij zou in actie komen zo gauw Bonaparte de grens overschreden zou hebben. Zijn orders kwamen direct via de Franse agenten, die overal in Rome zitten, van Fouche zelf.

Scarpia: (*afwezig*) Van Fouche?

Schiarrone: Ja, Excellentie. Het hoofd van Bonaparte's geheime dienst...

Scarpia: (*onderbreekt hem briesend*) Idioot! Denk je dat ik niet weet wie Fouche is? Wat voor politie-man zou ik zijn als ik niet eens wist wie mijn tegenhanger in Parijs is? (*met onverbloemd respect*) Hij zou wel

eens het beste, vreselijkste, en meest efficiënte hoofd van politie kunnen zijn dat ooit geleefd heeft, Schiarrone. Alleen een zeer slechte leider zou zo'n opponent niet respecteren. Dus Signor Cavaradossi heeft geen flauw idee hoe ik achter de details ben gekomen van zijn opstand?

Schiarrone: Hij weet dat u op een of andere manier zijn groep geïnfiltreerd hebt, en dat een van zijn mensen een verrader is, maar hij heeft geen idee wie dat is. Alleen uit nieuwsgierigheid, Excellentie... in vertrouwen... wie is het?

Scarpia: Degene die het laatst wordt neergeschoten, natuurlijk. Gebruik je verstand, Schiarrone. Nou ja, gebruik in ieder geval iets. Cavaradossi gaat natuurlijk als eerste. Hoe lang duurt het nog tot zonsopgang?

Schiarrone: Geen twee uur meer....

Scarpia: Waar is de dame?

Schiarrone: In de kamer waar uwe Excellentie opdracht toe gegeven had haar op te sluiten.

Scarpia: Een kamer met ramen?

Schiarrone: Een bovenlicht... Met tralies.

Scarpia: Mooi. Die operazangeressen hebben vaak zo veel temperament, en... het zou jammer zijn als ze zelfmoord pleegde.. Om een of andere reden adoreert de Koningin haar.

Schiarrone: Ongetwijfeld omdat ze zo fantastisch zingt.

Scarpia: Nou, de Koningin adoreert Lady Hamilton ook, en die zingt niet fantastisch. Er zou een andere reden voor kunnen zijn, waar wij mannen met de pet niet bij kunnen, Schiarrone. Maar goed, ik ben loyaal en koningsgezind. Laat haar maar binnen. *(terwijl Schiarrone salueert om te vertrekken)* Oh, Schiarrone, nog een ding, heel belangrijk. Allemachtig, dat vergat ik bijna! *(etend)* Op een bepaald punt in mijn conversatie met de dame kan het zijn dat ik je wegstuur met hele idiote instructies.

Schiarrone: Op welke manier idioot, Excellentie?

Scarpia: *(scherp)* Op die manier dat je ze onder geen enkele voorwaarde moet uitvoeren. Ik zou je bijvoorbeeld kunnen opdragen de ammunitie van het vuurpeloton te vervangen voor losse flodders, dat je Cavaradossi moet waarschuwen dat hij net moet doen alsof hij dood is, en ik onzin begin uit te kramen over een dubbel geblindeerde koets die hem naar Milaan zal smokkelen, of zoiets...

Schiarrone: *(gewapend met notitieboekje en potlood)* Eh... dat wil ik graag even opschrijven, Excellentie. Het klinkt tamelijk ingewikkeld...

Scarpia: Het is helemaal niet ingewikkeld. Je orders zijn erg eenvoudig. Je moet gewoon aan geen enkele order gehoor geven, als ik met de

dame praat. Alleen dat en verder niets.

(stilte)

Schiarrone: Stel nou dat u me beveelt mijn eerste order uit te voeren?

Scarpia: *(ongeduldig)* Dan voer je je eerste order uit.

Schiarrone: Ah. Maar dan geef ik WEL gehoor aan uw orders, en dat moest toch juist niet? Alstublieft, Excellentie, ik zou het prettiger vinden als ik het op mocht schrijven...

Scarpia: Ik kan het je niet op laten schrijven, idioot. Ik weet nog niet hoe de dame zal reageren.

Schiarrone: Ah. Ik begin het te begrijpen.

Scarpia: *(mompelt)* Grote Goden!

Schiarrone: *(opgewekt)* Om alle verwarring te voorkomen, is het misschien verstandig als Uwe Excellentie knipoogt als hij een order geeft die niet uitgevoerd moet worden. Een klein knipoogje?

Scarpia: *(valt uit)* Ja. Dat zou er zeer overtuigend uitzien, nietwaar? "Vertel het peloton dat ze hun kogels vervangen voor flodders..." *(hij geeft een enorme, overdreven knipoog)*

Schiarrone: Alstublieft, Excellentie, EEN teken maar. Dit is duidelijk een delicate zaak. Het gaat misschien wel om de eerbaarheid van de dame... en natuurlijk om het leven van een man. Uwe Excellentie zou toch niet willen, dat ik er een compleet fiasco van maak... Misschien kunt u een zakdoekje laten vallen, of zoiets...

Scarpia: Goed. Ik laat een zakdoekje vallen. Ik zal wel duidelijk zijn, wees maar niet bang. Haal de dame! *(Schiarrone vertrekt. Scarpia drinkt wijn. Een klok... DE klok... geeft met veel lawaai en gedonder het kwartier aan. Scarpia die er vergenoegd uitziet, knikt en glimlacht voor hij zijn glas leegdrinkt. Gerammel van sloten en kettingen en plotseling staat La Tosca in de kamer, half in de schaduw. Scarpia staat langzaam op. Hij buigt beleefd. Ze geeft geen krimp)* Je zult wel willen weten waar je bent, Tosca. Je bent in Kasteel Sant'Angelo. Je bent hier in het grootste geheim met een doek over je gezicht naar toe gebracht, nadat mijn agenten Signor Mario Cavaradossi in jouw kelder hadden gearresteerd. Oh, wat een domme verstopplaats, Signora! Een terrorist met een prijs op zijn hoofd, die zich verstoppt in het huis van de vrouw van wie heel Italië weet dat hij van haar houdt. En wat meer is, de autoriteiten zijn maar al te goed op de hoogte van haar revolutionaire sympathieën. Heb je al niet eens eerder in de clinch gelegen met mijn mannen omdat je het waagde de "Marseillaise" in het Italiaans te zingen op Spaanse traptreden?

Tosca: *(dreigend)* Waar is Mario?

Scarpia: Weet je wel dat ik de "Marseillaise" nog nooit in het Italiaans heb horen zingen? Wat een fantastische ervaring moet het zijn om jou

dat te horen zingen. Ik neem aan dat je het nu niet voor me wilt zingen?

Tosca: Waar is Mario? Ik wil weten waar Mario is!

Scarpia: Je bent nou niet bepaald in een positie om iets te willen, Signora. Een misdadiger verbergen is een misdaad op zich.

Tosca: Hij is geen misdadiger, en ik ook niet.

Scarpia: Nou, de meningen zouden weleens kunnen verschillen wat dat betreft. Wil je trouwens een glas wijn? (*Tosca maakt een minachtend gebaar dat weigering uitdrukt*) Het is hele goede wijn, hoor. Franse wijn... en een goed jaar... 1792. Brengt zelfs het jaar je niet in de verleiding? (*ze maakt weer een minachtend gebaar. Scarpia begint rond te lopen. Zij blijft staan*) Jammer. Nou, een goede advocaat zou kunnen pleiten voor je onwetendheid, als artieste, dat je niet op de hoogte was van de plannen van je geliefde om de Staat omver te werpen...

Tosca: (*minachtend*) De Staat omver te werpen? En wie zegt dat dat een misdaad is?

Scarpia: Tja, vreemd, maar waar: De Staat.

Tosca: De Staat? DEZE Staat?... Bah. (*stilte*)

Scarpia: Goh, dat zou je op muziek moeten zetten. Muziek van... Mozart?... Haydn?

Tosca: Waar is Mario?

Scarpia: Hij is heel dichtbij... net achter die muur daar. (*wijst naar de muur links*) In de kapel met de broeders.

Tosca: ...Waarom?

Scarpia: Hij gaat sterven, vrees ik. Over twee uur. Hier is het bevel voor zijn executie bij zonsopgang... vandaag. (*hij haalt een document uit zijn zak, wappert er even mee en steekt het dan snel weer in zijn zak*) Dat is uiteraard schokkend nieuws voor je. Ik had gehoopt je die wetenschap te kunnen besparen... maar ja, je wilde het per se weten.

Tosca: Executie?... Zonder proces? (*slaat hard met beide handen op het bureau*) Wat walgelijk! Wat monsterlijk! Wat wreed! Niet te geloven!

Scarpia: (*onderbreekt haar, nogal geprikkeld*) Signora, hou daar alsjeblieft mee op, straks verwond je jezelf nog. (*hij trekt haar weg van het bureau*) En anders mijn bureau wel. (*hij onderzoekt het blad*) Dit is een pronkstuk. Geloof het of niet, maar deze is nog van de Borgia's geweest...

Tosca: En of ik dat geloof! Van de Borgia's, ja! Dat is wat er van Rome is geworden onder die Napolitaanse moordenaars! Een man executeren zonder hem eerst te horen? Monsterlijk!

Scarpia: Oh, maar we hebben hem wel gehoord. Hij hield niet meer op. We hebben hem niet een keer onderbroken, hoewel ieder woord godslasterlijk, verraderlijk, of beiden was. En tijdens die bui van

welbespraaktheid heeft hij vrijwillig alles bekend waarvoor hij terechtstaat.

Tosca: Wie heeft dat dwangbevel getekend?

Scarpia: De man voor wie ik werk, en wiens orders ik op moet volgen.

Tosca: De gouverneur? De Koningin zal dat bevel opheffen...

Scarpia: Ja, dat zou ze ongetwijfeld doen als je haar had mogen spreken....

Tosca: Vuilak! Is dat de reden dat ik al die tijd opgesloten heb gezeten in die kamer?

Scarpia: Niet officieel. Officieel ben je hier naar toe gebracht om ons te helpen met ons onderzoek. De misdadiger is tenslotte in jouw huis aangetroffen. Maar, beste Diva, neem van mij aan dat het onderzoek nu is afgerond, en dat je vrij bent om te gaan en staan waar je wilt.
(stilte)

Tosca: *(verbaasd)* Dan zal ik gaan. Laat uw bedienden voor een koets zorgen.

Scarpia: Onze clementie gaat niet zover dat we ook voor vervoer zorgen. Als je nu weg wilt, moet je lopen. *(Tosca aarzelt, Scarpia lacht)* Precies. Al liep je met de snelheid van een marathonloper... en ik weet zeker dat je dat zou kunnen, dan nog kwam je hier, hijgend en puffend, meer dan een uur te laat weer aan, met je papieren van de Koningin...
(de klok slaat het halve uur... en een kwartier)

Tosca: Schurk! Vuile moordenaar! De Koningin zal je hiervoor laten ophangen!

Scarpia: Ik betwijfel ten sterkste of de zuster van Marie Antoinette degene zal ophangen die een falende koningsmoordenaar heeft geëxecuteerd.

Tosca: Moordenaar! Vieze vuile rotzak! Ik vervloek je!

Scarpia: Oh, Signora, hou daar alsjeblieft mee op. Je moet mij niets verwijten, maar de man die het dwangbevel ondertekend heeft. *(tikt op zijn borstzak)* Ik volg alleen zijn orders maar op. Ik betreur het natuurlijk zeer, maar ik moet gehoorzamen... anders... *(hij maakt een gebaar alsof zijn keel wordt doorgesneden)*

Tosca: En een huichelaar dus ook nog! Oh, God... zonder proces... dit kan niet, dit kan niet!

Scarpia: Zeer betreurenswaardig, zoals ik al zei. Maar, beste Tosca, waren JOUW vrienden in de Romeinse Revolutionaire Republiek dan altijd zo aardig om iedereen wel een proces te gunnen?

Tosca: *(nog steeds verontwaardigd)* Maar dat waren onze vijanden. Zij wilden de Staat omver werpen... *(Scarpia glimlacht licht en laat een veelbetekenende stilte vallen, zodat het onlogische van haar argumentatie tot haar door kan dringen. Dan loopt hij rustig naar haar*

toe)

Scarpia: Kijk. Het hangt er maar van af wat de Staat is, en wie de vijanden zijn. Op moreel gebied zijn we eigenlijk gelijken...

Tosca: Helemaal niet. Wij staan aan de kant van Vrijheid, en jullie staan aan de andere kant. Jullie zijn tirannen, schurken, moordenaars, onderdrukkers van het volk...!

Scarpia: *(stopt haar, deze keer met autoriteit)* Nee, niet weer een aria, alsjeblieft! Geloof me, die "Vrijheid" is het niet waard.

Tosca: Waag het niet over Vrijheid te spreken! Je bevuilt dat heilige woord!

Scarpia: Ik stel mezelf de eenvoudige vraag: Zullen de Fransen vrijer zijn onder een Consul dan onder een Koning?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto